

AE 1916

Θεσσαλικαὶ ἐπιγοραφαί· ὑπὸ Ἀ. Σ. Ἀρβανιτοπούλλου. 87

Δ Ταμιεύοντος Νικάνορος τοῦ δεῖ-
νος ἡγέτη δευτέρων ἔξαμπνον, [ἐν στρα-
τηγῷ] Ἀπολλοδότῳ τὸ δὲ Εὐτύχα, ἥ ἀ-
πελευθεροῦσα θίσα οὐ πότε Θίβρωνος καὶ Φι-
λίνης, ἔδοκεν τῇ πόλει δινάριον ΚΒξ'.

Στίγ. 4-5. Η εικασία μου ἐν ΑΕ ἔ. ἡ. περὶ
Ωραίον ἐν στίγ. 2 αἱρεται διὰ τῆς ἀναγνωρίσεως
σαφῶν ιχνῶν P, ὃν ἐνεκα ἐπιβάλλεται η ἀνάγνω-
σις . . . ἀτ[ρ]ού· ὁ πατήρ τοῦ τακίου τούτου δύ-
ναται κατὰ τὸ τέρμα καὶ ἄλλως γὰρ συμπληρωθῇ.
Τύπερ τὸ Υ τοῦ στίγ. 4 υπάρχει τι μικρὸν γράμμα
Γ ἢ Κ ἢ ἀπόπως τεθέν, η ἄλλως σγηματισθέν.

Στίχ. 6-11. Ὁ ταμίας οὐδεὶς λόγος ὑπάρχει νὰ μὴ εἰκάσωμεν ὅτι εἶναι ὁ Μενέλαος, γνωστὸς ἥδη ἐκ τῆς ἀνω ὑπὸ ἀριθ. 276 στίχ. 22 ἐπιγραφῆς, σκεῦδὸν τῶν αὐτῶν τῇ περὶ ἡς ὁ λόγος χρόνων· ἡ δὲ ἐν ΑΕ ἔ. ἄ. εἰκασία μου περὶ ἀναγνώσεως ὡς γενικῆς πτώσεως τῆς λέξεως *Κλεομαχίδη* αἰρεται, ἐὰν ἀναλογισθῶμεν ὅτι τὸ ὄνομα τοῦτο, συμφώνως τῇ θέσει, ἐν ᾧ ἐκφέρεται, καὶ κατὰ συγγέτατον ἐν ταῖς ἀπελευθερωτικαῖς ἐπιγραφαῖς κανόνα, ἀνήκει βεβαίως τῷ στρατηγῷ· εἶναι δὲ γνωστὸς ὁ *Κλεομαχίδης* ὡς στρατηγὸς τῶν Θεσσαλῶν ἐκ τῆς ἐν IG IX² 1042 ἐπιγραφῆς τῶν αὐτῶν χρόνων τῇ ἀνω· πατήρ αὐτοῦ φαίνεται ὡν ὁ ἐπίσης στρατηγὸς *Κλεόμαχος* ἔ. ἄ. 1297· δεῖται δῆμος ἡ τελευταία αὕτη ἐπιγραφὴ ἐπιμελεστέρας ἀναγνώσεως, διότι ὁ Kern ὑπὸ λίαν δυσμενεῖς συνθήκας ἀντέγραψεν αὐτήν· φαίνεται δὲ ὅτι ἡ σαν ἀμφότεροι τῆς μεγάλης οικογενείας τῆς Λαρίσης, ἡς *Κλεομαχίδηη* στρατηγὸν τοῦ ἔτους 180-179 π.Χ. ἀναγέρει ὁ Εὔσεβιος. Ταμίαι δὲ ἐπ' αὐτοῦ ἡσαν ὁ Μενέλαος καὶ ὁ Ἀρχων, ὡς ἡκάσταμεν ἀνω ἀριθ. 276 στίχ. 22 κέ.. Ἐκ δὲ τοῦ σαφοῦς ἵγιονος N ἐν ἀρχῇ τοῦ στίχ. 8 ὑπογρεούμεθα νὰ ὑπονοήσωμεν τὸ *νιῶθιν*, ἢ *κληρονόμων*. Σημειωτέον ὅτι μεταξὺ μὲν τοῦ Ο καὶ Λ τοῦ πόλεως ἐν στίχ. 6 ἔχει γραφῆ μέγα Λ, καθ' ὅλον δὲ τον στίχ. 10 διακρίνονται ἀπεξεσμένα τὰ σημειωθέντα καὶ ἄλλα γράμματα, ἢ ἐξ ἀλληλης ἀπελευθερώσεως προερχόμενα, ἢ ἵσως διττογραφηθέντα.

Στήλ. 11-15. Σπάνιον παράδειγμα είναι τὸ τοῦ Ἀπολλυόδώρου ὅτι ἐστοσατήνησε τετούχις. Τὰ ἐν

στήγ. 14-15 συνεπληρώσαμεν ἐκ τῶν ἄνω ἐν ἀριθμῷ 276 στήγ. 23-24 φερομένων, παραλιπόντες τὸν "Αλκιππὸν, διότι ὁ στίχος 18 θὰ καθίστατο ἀσυμμετρῶς ἔκτενῆς ὡς πρὸς τοὺς προηγουμένους· ἥτοι δὲ ἡ Φίλιν(ν)α σύζυγος τοῦ Θιέρωνος καὶ οὐδὲς αὐτῶν ὁ "Αλκιππὸς· ἡ ἀπελευθέρωσις αὕτη φαίνεται ὅτι εἰναὶ προγενεστέρα ἐκείνης, ὅντος ἐν νομίμῳ γέλικιά τοῦ 'Αλκιππου τότε καὶ δυναμένου νὰ μετάσγη ἀπελευθερωτικῆς πρᾶξεως.

Αριθ. 293 (*Μοσ. Ἐλασσ. ἀριθ. 5+6*). Δύο τμήματα δρθιογωνίου βάθρου μαχαιράρου ύπομελαγος, άνηκοντα ἀλλήλοις, ώς γραπτεν ὁ Kern, καίτοι ουδέαριος ἀρμόττουσιν ἀναμφισσητήτως, διότι μεταξὺ ἐλλείπει τι, δεξιὰ μόνον καὶ διπίσω ἀποκεκομένον καὶ ἐλλεῖπον· ή ἄνω ἐπιφάνεια, πιθανῶς δὲ ἐνιαχοῦ καὶ η προσθία, ἐφ' ᾧ ὑπάρχει η ἐπιγραφή, εἶναι ἐπεξειργασμένη ὑπὸ τῶν νεωτέρων διὰ τοῦ πυκνοῦ λιθογλυπτικοῦ κτενός· ή ὑποκάτω φέρει πλασίον διὰ τοῦ κτενός ποιηθέν, ἐν φέτα λοιπὰ αὐτῆς ἐξειργάσθησαν διὰ τῆς σφύρας, ίνα βεβαιώσῃ τὸ σλον τεθῇ ἐπὶ υποβάθρου. Ἡψ. 0·20, πλάτος ἀμφοτέρων, συμπλησιασθεντῶν ἔσον ἐνδέγεται, 0·73, πάχ. 0·49.

¹Απετείχισα ἐκ τοῦ περιβόλου τῆς ἐν Βαροῦσῃ
²Ἐλασσόνος ἐκκλησίας τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεο-
πάτου.

Ἡ προσθία μόνον ἔδρα διατηρεῖ ἐπιγραφήν, μετρίως βαθέως καὶ οὐχὶ ἐπιμελῶς κεχαραγμένην, ἀριθμούσαν ἀριστερά ως φάν κενὸν διάστημα πλάτους 0·20· τὰ γράμματα ἐθέλονταν ἐκ νεωτέρων προστριβῶν καὶ συνεγύθησαν οἰκτρώς, περὶ τὸ μέσον μάλιστα· ὑψ. αὐτῶν 0·012-0·027, δάστιγ. 0·01· Ἐξεδόθησαν ὑπὸ τοῦ Kern ἐν IG IX² 1304, ὑπὸ δὲ τοῦ Woodward ἐν Jour. of Hell. St. 1913 σελ. 329 ὄμοιωμα τοῦ δεξιοῦ ἡμίσεος ἥνευ μεταγραφῆς, καὶ ὑπ' ἐμοῦ ἐν AE 1913 σελ. 178-179· Ἀναθεωρήσας τὰ ἐπὶ τῶν λιθών διέκρινα τάδε, ικανῶς διάρροια πάντων τῶν μηγματεύητων:

A Ταμιε[ύοντο]ς τῆς πόλεως [τ]ὴν [πρώ]θ[ην; ἔξα-
μηνον δεῖ-
νος, στρατη]γοῦ[ντος Εὐδούδαμαντος τοῦ Ἀ-
γα[θ]άνατος; - - - - -]ο[ι]κα[- - - - -]ον[- - - - -] Σωσ[ία]ν Ἀδ[- - - - -
5 - α]π[- - - - -] οἱ[τι]ς τέλος πόλεως διεύρεται Κρή-